

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Wykładnia art. 3a rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 1) i art. 2 lit. r) i s) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, p. 11) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych systemów pomocy — System płatności jednolitej — Ustalenie kwoty referencyjnej — Zmniejszenia i wykluczenia

Sentencja

Artykuł 3a rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1974/2004 z dnia 29 października 2004 r., należy interpretować w ten sposób, iż zmniejszeń i wykluczeń opartych na rozporządzeniu nr 1254/1999 nie uwzględnia się w obliczeniu przewidzianym w art. 37 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy.) — Kloosterboer Services BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam

(Sprawa C-173/08) (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Pozycje taryfowe — Systemy chłodzenia komputerów składające się z rozpraszacza termicznego i wentylatora — Klasyfikacja w nomenklaturze scalonej)

(2009/C 180/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kloosterboer Services BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia rozporządzenia Komisji (WE) nr 384/2004 z dnia 1 marca 2004 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 64, s. 21) — Klasyfikacja systemów chłodniczych do komputerów, składających się z „heatsinku” i wentylatora

Sentencja

1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r., interpretować należy w ten sposób, iż produkty takie jak te będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, składające się z rozpraszacza termicznego oraz wentylatora, które są przeznaczone wyłącznie do wbudowania do komputera należy klasyfikować do podpozycji 8473 30 90 nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do tego rozporządzenia

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budaörsi Városi Bíróság — Republika Węgierska) — Pannon GSM Zrt przeciwko Erzsébet Sustikné Gyórfi

(Sprawa C-243/08) (¹)

(Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich — Skutki prawne nieuczciwego warunku — Prawo i obowiązek sądu krajowego do zbadania z urzędu nieuczciwego charakteru zapisu umownego ustalającego właściwość sądu — Kryteria oceny)

(2009/C 180/32)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Budaörsi Városi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pannon GSM Zrt

Strona pozwana: Erzsébet Sustikné Gyórfi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Budaörsi Városi Bíróság — Wykładnia dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95 s. 29) — Warunek umowny przyznający właściwość sądowi, w którego rejonie znajduje się siedziba sprzedawcy lub dostawcy — Uprawnienie sądu krajowego do badania z urzędu nieuczciwego charakteru warunku umownego o przyznaniu właściwości w ramach badania swojej właściwości — Kryteria oceny nieuczciwego charakteru warunku umownego

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w taki sposób, że nieuczciwy warunek umowny nie wiąże konsumenta i że nie jest konieczne w tym względzie, żeby został on przez niego wcześniej skutecznie zaskarżony.
- 2) Sąd krajowy jest zobowiązany z urzędu do zbadania nieuczciwego charakteru warunku umownego, jeżeli dysponuje niezbędnymi w tym celu informacjami co do okoliczności prawnych i faktycznych. W przypadku gdy sąd krajowy uzna dany warunek umowny za nieuczciwy — nie stosuje go, chyba że sprzeciwi się temu konsument. Obowiązek ten spoczywa także na sądzie krajowym w ramach badania przez ten sąd swojej właściwości miejscowej.
- 3) Do sądu krajowego należy ustalenie, czy dany warunek umowny, taki jak będący przedmiotem niniejszego sporu, spełnia kryteria wymagane dla uznania go za nieuczciwy w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13. Czyniąc to, sąd krajowy powinien uwzględnić fakt, że warunek, który bez uprzednich negocjacji indywidualnych został włączony do umowy zawartej pomiędzy sprzedawcą lub dostawcą a konsumentem i który przyznaje wyłączną właściwość sądowi, na którego obszarze właściwości znajduje się siedziba przedsiębiorcy, może zostać uznany za nieuczciwy.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de Cassation — Francja) — Société Moteurs Leroy Somer przeciwko Société Dalkia France, Société Ace Europe

(Sprawa C-285/08) (¹)

(Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Dyrektywa 85/374/EWG — Zakres stosowania — Szkoda na rzeczy przeznaczonej do użytku profesjonalnego i używanej zgodnie z przeznaczeniem — System krajowy umożliwiający poszkodowanemu uzyskanie naprawienia szkody, jeśli udowodni jedynie istnienie szkody, wady i związku przyczynowego pomiędzy nimi — Zgodność)

(2009/C 180/33)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de Cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Moteurs Leroy Somer

Strona pozwana: Société Dalkia France, Société Ace Europe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 9 i 13 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. L 210, s. 29) — Materialny zakres normowania dyrektywy — Dopuszczalność krajowego reżimu odpowiedzialności umożliwiającego uzyskanie naprawienia szkody wyrządzonej przedmiotowi przeznaczonemu do użytku profesjonalnego i używanemu zgodnie z jego przeznaczeniem — Szkody związane z zespołem prądotwórczym szpitala w wyniku przegrzania się alternatora

Sentencja

- 1) Wykładni dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie takiej wykładni prawa krajowego lub stosowaniu utrwalonego orzecznictwa krajowego, które umożliwiają poszkodowanemu żądanie naprawienia szkody na rzeczy przeznaczonej do użytku profesjonalnego i używanej zgodnie z przeznaczeniem, jeśli wykaże on jedynie istnienie szkody, wady produktu oraz związku przyczynowego między nimi.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008 r.